काशो

सत इन्द्र वह्ना" ॥ "काणिना मुखिना" इति भाष्यम्।) सूर्ये एं। इति जमस्याकस्याम्। काशिका, स्त्री, (काशि + खार्थे कन् टाप्। यदा नाश्यति ज्ञानं अक्तानां इति। काश् + यिच् + ग्वल टाप् चत इत्वच।) काशी। इति शब्द-रहावली॥ (पारिभाषिककाशिकाया लच्चा-मुक्तं यथा शङ्गराचार्येग ।

> "मनोनिव्काः परमोपशान्तिः सा तीर्थवया मधिकधिका वै। ज्ञानप्रवाचा विस्ता हि गङ्गा सा काश्रिका (इं निजनोधरूपः "॥ •॥

वामनृञ्जता पाणिनिट्तिः॥) काणिकाप्रियः, पं, (काणिकाप्रिया यस्य। काणि-कायाः प्रियो वा।) दिवोदासः। इति शब्दरत्ना-

काक्रिराजः, पं, (काक्षाः राजा। "राजाइः सखि-भाष्टच्"। ५। १। ६१ इति टच्।) वारायासी-राजः। तत्पर्यायः। धन्वन्तरिः २ दिवौदावः

३ मुधोद्भवः ४। इति जिनागडग्रेयः॥ (यदि च क्रमाख्वयेन तच बह्वो राजान खासन्। तथापि तत्स्यानाधिकारित्वात् यदा योऽधि-कारी स रव काणिराजः खतो नासाधुप्रयोग इति सन्वामहे। "बच खलु भगवन्तममरवर-स्धिगणपरिवतमात्रमस्यं काणिराजं दिवोदासं धन्वनारिमीपधेनव वैतरकोरभपीव्यक्तावतकर-वीर्थगोप्ररक्तितस्त्रुतप्रस्तय जनुः''। इति सञ्जते स्वद्यांने १ वः॥)

बाधी, स्त्री, (बाधते धिवित्रभूनोपरि। काध्रह

दीती + अच् गौरादिलात् छीष्। काश + इन् सीप् वा। अथवा काण्यित प्रकाण्यतीरं सब्बं या । काम् + शिष् पच् गौरादिलाव् डीय।) खनामखाततीर्थम्। जितप्ररी। तत्र-र्यायः। वारामसी २ तीर्घराजी ३ तयः ख्रमी ४। इति जटाधरः। काशिका ५। इति शब्दरह्ना-वनी ॥ काण्यः ६ । इत्यादिकोषः ॥ खविमुक्तम् ७ खानन्दवनम् ८ जानन्दकाननम् ८ चापुनभवभूमिः १० बदावासः ११ महासाज्ञानम् १२। तस्या उत्पत्तिर्येषा,---"ततक्तदैक्र नापि खेरं विश्वरता मया। स्वियहात् स्यं स्टा सम्रीरानपायिनी ॥ प्रधानं प्रकृति लां तु मायां ग्रायवतीं पराम्। बुद्धितत्त्वस्य जननीमाऊविंक्ततिविजेताम्। युगपच त्या श्त्या सानं कालखरूपिया।

स्तन्द उवाच । सा प्रतिः प्रकृतिः प्रोता स प्रमानीश्वरः परः। ताभाष रममावाभ्यां तिसन् चेने घटोद्भव!॥ परमानन्दरूपाध्यां परमानन्दरूपिणि !। पचकोशप्रीमाणे खपादतलनिर्मिते॥ मुने प्रलयकाले इपि न तत् चेत्रं कराचन । विमुक्तं न शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः॥ न यदा भूमिवनयं न यदापां समुद्भवः ।

मयाच प्रवर्षेगीतत् चेत्रश्वापि विनिक्तितम्"॥

तदा विष्टर्सुमीश्रेन चेत्रमेतत् विनिर्मितम् ॥ इति काश्रीखग्डम्॥ तत्र कत्तेव्ययात्राविधानं

सूत उवाच। "यात्रापरिक्रमं ब्रुडि जनानां हितकाम्यया। यथावत् सिद्धिकामानां सत्यदत्याः सुतोत्तम ! ।

व्यास उवाच। निशामय महापाच लोमहर्षेण ! विद्या ते । यथा प्रथमतो यात्रा कर्त्तवा यात्रिकीमुँदा ॥ सचेनमादौ संखाय चन्नप्रव्यारिगीजले। सन्तप्ये देवान् सिषतृन् व्राह्मग्रांख तपस्तिनः। शादितां द्रीपदीं विष्णुं दगडपाश्चिमहेश्वरम्। नमस्त्रव ततो गच्छेत् द्रष्टुं दुख्दिनायकम् ॥ ज्ञानवापीमुपस्पु ग्य निद्केशं ततोऽर्श्वयेत्। तारकेशं समध्यक्य महाकालेश्वरं ततः॥ ततः पुनर्ख्यासिमिलेषा पद्मतीयिका। देनन्दिनी विधातया महापन्तमभी प्रासिः "॥ #॥ "ततो वैश्वेश्वरी यात्रा कार्या सब्बांचिसद्धये। दिसप्तायतनानाञ्च कार्या यात्रा प्रयद्भतः॥ क्रमां प्रतिपदं प्राप्य भुताविध यथाविधि। अथवा प्रतिभूतच चोत्रमुद्धिमभीप्रभिः॥ तत्तत्तीर्थेकतसानसत्तिस्त्रक्षतार्चनः। मीनेन यात्रां कुर्व्वायः पर्न प्राप्नोति यात्रिकः। बोइगरं प्रथमं प्रश्लेमत्योदर्थां क्रतोदकः। चिपिष्टपं महादेवं ततो वै क्रित्वाससम्॥ रलेशसाय चन्त्रेशं केरारस तती त्रजेत्। धमात्ररच वीरेशं गच्छेत् कामेत्रारं ततः ॥ विश्वकममेश्वरं चाच मिक्कक्षेत्रिरं ततः। चिवमुक्तेश्वरं दृष्टा ततो विश्वेशमध्येत्। एषा यात्रा प्रयत्नेन कर्त्तव्या खेत्रवासिभिः। यस् खेत्रमुधिलापि नेतां याचां समाचरेत्॥ विञ्चान्तस्योपनायन्ते द्वेत्रोचाटनसूचकाः"॥ 🛎 ॥ "बरायतनयात्रान्या कर्त्तंथा विघ्रशानाये ॥ दचेशः पार्वतीश्च तथा पशुपतीश्वरः। गकुशो नक्तदेश्य गभस्तीशः सतीश्वरः। षष्टमसारकेश्य प्रवादिम विश्वेषतः। दृश्यान्येतानि लिङ्गानि महापापोपप्रान्तये" 1*1 "खपरापि सुभा याचा योगच्छेमकरी सदा। सर्वविद्वीपद्दन्ती च कर्त्तवा चेत्रवासिभिः॥ ग्रेलेशं प्रथमं वीच्य वर गास्तानपृत्वेकम्। खानन्त सङ्गमे छाला इष्टवाः सङ्गमेश्वरः॥ खर्गीनतीर्थे सस्नातः प्रश्चेत् सर्गीनमीश्वरम्। बाला मन्दाकिगीतीर्थं द्रख्यों मध्यमेश्वरः॥ पायेदिर खागर्भेशं तत्र तीर्यक्ततोदकः। पबचूड्इदे साला ज्येष्ठस्थानं ततोऽर्घयेत्। चतुःसमुद्रकूपे तु साला देवं ततोऽचंयेत्। देवस्थाये तु या वापी तत्रोपस्पर्शने कते। शुक्रियरं ततः प्रश्येत् तत्कूपविद्यितीदकः। द्युखाते नरः साला खान्नेशं पूजयेत्ततः॥ मौनकेश्वरकुखे तु सानं कला ततोऽश्वेयेत्। जम्बनेणं महासिद्धं हाला मात्रामिमां नरः॥ व्यवित्र जायते भूयः संसारे दुःखसागरे ।!

समारभ्य प्रतिपदं यावलुग्णां चतुदेशीम्। रतल्मेग कर्त्रवान्येतदायतनानि वै। इमां याचां नरः कला न भूयोऽव्यपिनायते" ॥ ॥ "खन्या यात्रा प्रकत्तंथैकादशायतनोद्भवा। चयीष्रकुरि सुकातः प्रशेदगीष्रमी खरम्। उर्वशीशं ततो गक्ततन्तु नकुनीश्वरम्। षाषाढ़ी प्रं ततो हड्डा भारभूते खरं ततः॥ बाङ्गबीश्मधाबोक्य ततस्तु निपुरान्तकम्। ततो मनःप्रकामेशं प्रीतिकेशमधो त्रजेत्॥ मदानसेश्वरं तसात् तिनपर्गेश्वरं ततः। याचेकादश्रालङ्गानामेघा कार्या प्रयत्नतः॥ इमां यांचां प्रकुर्वागी रदत्वं प्राप्त्रयाद्वरः" 🛮 🌣 🛭 "चतः परं प्रवच्छामि गौरीयाचामनुत्तमाम् ॥ शुक्तमच्चळतीयायां या याचा विश्वरिक्ता। गोपेच्यतीय सुखाय सुखनिर्मालिकां त्रनेत्॥ च्येष्ठवाप्यां नरः खात्वा च्येष्ठां गौरीं समर्चेयेत्। सौभाग्यगौरी संपूज्या ज्ञानवाप्यां क्रवोदकः। ततः श्रृद्रशारगौरीस तचेव च क्रतोदकः। काला विशालगङ्गायां विशाकाचीं ततो वजेत्। सुखातो बिलतातीयें बिलतां पूजयेत्ततः। स्नात्वा भवानीतीर्थे तु भवानी परिपूजयेत्। मक्रला च ततोऽभाक्यां विन्दुतीर्घक्रतोदकैः। ततो गच्चमहानद्यीं स्थिरनद्यीसम्बर्धे ॥ इमां याचां नरः क्तवा दोचेऽस्मिन् मुक्तिजन्मिन। न दुःखेरभिभूयेत इष्टामुचापि कुचचित्। कुर्यात् प्रतिचतुर्योच् पूजां विघ्नेशितुः सदा। ब्राह्मसिभ्यसादुदेशादेया वे मोदका सुदे"। •। "भीमे भैरवयाचा च कार्या पातक हारियो। रविवारे रवेयांचां वद्यां वा रविसंयुजि। तथैव रविसप्तम्यां सर्व्वविघ्वोपशानाये। नवन्यामधवा वधां चर्छायात्रा त्रुभावद्यां ॥ • ॥ "अन्तर्रोद्दस्य यात्रा वै कर्त्तवा प्रतिवत्सरम्। प्रातः स्नानं विधायादी नत्वा पश्च विनायकान् ॥ नमस्त्रवाच विश्वेषां स्थित्वा निर्व्वाद्यमाहपे। धन्तर्राष्ट्रस्य यात्रां हि नरियोऽघौषणान्तये॥ यशैला नियमचेति गलाय मश्चिकशिकाम्। बाला मौनेन चागत्य मधाकणीश्मर्चयेत्॥ कम्बलायतरौ नत्वा वासकीयां प्रमम्य च। पर्वतेशं ततो हट्टा गद्गाकेश्वमध्यधा ततस्त बिवतां दृष्टा जरासन्धेश्वरं ततः। ततो वै सोमनायस वरास्य ततो वजेत्॥ ब्रह्मेश्वरं ततो नला नलागन्तीश्वरं ततः। कार्यपेशं नमस्त्रय हरिकेशवनन्ततः। वैद्यनाचं ततो गला ध्रवेशमध वीच्य च। गोक्यां प्रं तती उथका हाटके शमधी वजेत्। खस्यिचोपतङ्गाञ्च दृद्दा वै कीकग्रेश्वरम्। भारभूतं ततो नता चित्रगुप्तेश्वरं ततः। चित्रधराटां प्रयाचाय ततः पशुपती श्वरम्। पितामहेश्वरं गला ततन्तु कनसेश्वरम्। चन्द्रेशस्वय वीरेशो विष्नेशोऽमीश यव च। नागेश्वरो इरिचन्द्रचिनाममिविनायवः। सेनाविनायकसाच द्रष्ट्यः सळविष्ट्रस्त्।